

Telegraful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Roman», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Preții inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Roman», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Generalul Moșoiu

Incanjurat de statul său major fiul Ardealului generalul Moșoiu, generalisimul trupelor din Transilvania, din docuții de aclamări sincere a miilor de Români, sfinții de svonul blând sărbătoresc al cîpotelor, a intrat eri în Sibiu.

De numele său legendar se leaga glorioasele lupte date în jurul Sibiuului acum doi ani. Atunci colonelul Moșoiu, comandant al unei brigăzi de infanterie, a trecut ca julerul munții, înscrind luminoase pagini de glorie românească, și băgând proază în dușmanul care să topea în fața viteazului comandant.

Munții Negovanului, Veștenul, Sadul, Rășinari, Poplaca, sunt martori vitejilor și glorioaselor taște de arme ale ostașilor lui. La Orlat însuși Falkenhain, faimosul general german a rămas uluit de vitejia ostașilor români condași de marele erou Moșoiu și a dat cunoscutul ordin de zi din 10 Septembrie 1916 laudând fără rezervă eroismul lui.

Fiul Ardealului Moșoiu a fost zidul de care toldeaua s'a prăbușit nava furioasă a diviziilor nemțești. Iar când luptele ajunseser să se deie pe creștel munților, tot Moșoiu a fost acela care cu braț de oțel a stavilit puiul ostiilor de sângierii ale kaiserului. Muntele Robu, munții Coț, Omul de Peatră, Carbuariul, Ferișan, Polana Spinului, Spinal unde a căzat în luptă însuși prințul Henric de Bavaria și unde cu câteva mi de ostași colonelul Moșoiu, a finit timp de doua luni de zile pept numeroaselor divizii nemțești, rămân pentru vece locuri sfinte, locuri de biruință. Aici s'au pricinuit cele mai groznic și cele mai sângeroase văderi pentru dușman.

Cine a văzut pe colonelul Moșoiu în vârluțelor lui, nu va putea uita nici odată pe arhanghelul, cum îl numeau ostașii, — care înfruntând moartea lupta cot la cot cu soldații în tranșee, deși era comandant de divizie.

Neamul nostru românesc de pe acestea plauri i a fost hărăzit deosebitul noroc ca în Ardeal, din finiturițele Branului, să se ridice marele erou, și banul Dumezeu a sădit în pieptul acestui viteaz toate simțămîntele, tot sufletul neamului românesc.

Prin brațul lui de fer loveau Români Ardeleni, dând loviturii de cumplită manie, manie pornită din adâncul sufletului lor ars de nelegiuiri și jărădelegi dușmanului de veacuri.

Mai pe urmă în vara anului 1917, când trupușul general Makensen porni să calce în picioare armata română s'a isbit în munții Vrancei de acelaș erou, și Răchitășul, și frumoasa vale a Susiție a fost mormântul hoardelor teutone rapuse de viteaza divizie a generalului Moșoiu.

Maiestatea Sa Regele Ferdinand,

Regele tuturor Românilor, cel mai viteaz dintre regi, a cunoscut apititudinea acestui fiu al Ardealului și i-a încredințat comanda tuturor trupelor, cari vin să ne mântuie să desrobească toate olaturile locuite de Români. Nici un petec de pământ românesc nu va fi scăpat din vedere. Acesta e dorul sfânt, porunca firii românești și a marelui ei Stăpânitor.

Ce mărire mai grăitoare că Regele nostru ne iubește, că ne cunoaște dorurile, de cât aceasta, dându-ne de comandant suprem pe acela, care-i mândria Ardealului, și care, prin fațetele

eroice, a știut să înalțe la atîta glorie numele de Român Ardelean.

Te ferim, vîstar al nostru care prin fațete tale Te ai făcut mândria noastră Chezoșia dragostei noastre nefătărite și admirației adînci, o face, o Generale! miile de glasuri ale Românilor veniți de pretulindena, iar numele tău celuilui în nesfârșitele urale este prinsoal inimii noastre plină de recunoștință.

Fe prea mîrit numele Tău dintre noi Te-ai ridicat, ești, și vei fi veșnic al nostru! Un Ardelean.

Intrarea în Sibiu a generalului MOȘOIU, generalisimul armatei române din Ardeal

Infrigurarea fiorilor de fericire ce-rează stăpănese Sibiu Românilor. Sufletul tuturor arde în pară neobisnuită cu lucrul dumnezeiesc. Chemarea inimii, a inimii românești deslătuită din obzile tirane, a strâns întreg cuprinsul să întimpe pe marele și izbăvitorul fiu al Ardealului, pe generalul Moșoiu, trimis de marele Rege Ferdinand al tuturor Românilor, trimis să ia în veșnică stăpânire moștenirea străbună.

Vestea sosirii Lui a fulgerat orașul încă de ieri. O furnicare nerovnoasă de oameni pripiți stăpănese toate ulițele. Se fac pregătiri pentru o primire de mîntuitor, pentru primirea strălucită a aceluia, care a făcut cu vitejii săi ostași în câmpia Sibiului Golgota jertferlor de sînge.

Marți pe la orele 11 glasul măiestru al telefonului vestește sosirea trenului în gară pe 12½.

Trupele românești aflătoare în Sibiu, conduse de maiorul V. Dimitriu (Văntari 10), căpitanul M. Cruciari (Ar. 4) și locotenentul Iliescu (Crv. 24) ies în finuță de paradă și se poartază în fața garii. Plutonul de onoare al Legiunii române cu fanfara intră în gară unde așteaptă șeful apărării și siguranței publice Dr. St. C. Pop cu întreg statul major și întreg corpul ofițerilor de Legiune.

La 12½, trenul împodobit cu flamura românească intră în gară. În așa vagonului apare figura maiestooasă a generalului de neam ardelenesc Moșoiu, cu privire sigură, stăpînit de demnitate romană și învaluit în lumina dragostei neprihănite de frate, de frate adevărat. Lumea îl întâmpină cu un potop de aclamări. Fanfara Legiunii române intonează imnul regel pe care-l ascultăm cu capetele descoperite.

Locotenentul Berestean, ofițerul de legătură sălășliut mai de demult în Sibiu, face prezentarea militară, în urma căreia generalul Moșoiu

le primit de șeful apărării și siguranței publice Dr. St. C. Pop, cu o vorbire zicând cam următoarele:

D-le general!

În numele neamului românesc, în numele tuturor Românilor din Ardeal, Bănat și Țara ungurească, estaziți de însuflețire curată și de fericire necunoscută până acum, Vă zic din adâncul inimii: Bine ați venit!

Vam așteptat așa de mult, V'am așteptat de veacuri trudnice, dar lumea rea și mîlțimea vrăjmașilor fără inimă V'au împiedecat cu uneltiri viclene și meșugeri diavolești intrarea de izbândă.

Acum doi ani marele nostru Rege (trăiască, aplauze frenetice) și înțeleptii lui sfinctoi au hotărât să înscrie cu sînge drepturile noastre de veacuri asupra pămîntului strămoșesc.

Și ați venit! A trebuit însă să faceți și voi Golgota jertferlor de sînge a neamurilor. Munții și colinele, câmpiile și văile Ardealului au cerut să fie împodobite cu florile sîngelui, răurile și izvoarele și Oltul nos' bătrînul să și îmbujoreze undele cu sînge românesc. Da, toate au cerut multe jertfe dureroase.

Și iarși oarba brutalitate a trebuit să zădărnicească avîntul vitejei românești, pornirea atît de însuflețită, de mărețată pentru înfăptuirea idealului, a visului nostru de aur.

Dar n'am desnădăjduit. Conștiința adevărată și brutalitatea n'are nici un drept de existență, a fost pururea vie în sufletele noastre. Știam, luminați de credință că va sosi ceasul mare și sfînt al unirii noastre a tuturor. Și prăbușirea brutalității și a minciunii a urmat aducând răsplătirea chinurilor și jertferlor noastre de veacuri.

Iată Turda vitează zace la picioarele marelui nostru rege Ferdinand și deasupra Clujului blăstămat fâlăie mîrul tricolor românesc!

Veniți în numele sfînt al idealului. Veniți în numele marelui rege pentru a desăvîși opera noastră de biruință dela Alba Arhanghelului Mihai. Fiți bineveniți!

Trăiască marele nostru Rege, rege al tuturor Românilor! Trăiască Maiestatea Sa Regina Maria, superioară tuturor creașelor din lume, care prin dragostea Sa și dovotamentul Său față de neam și țară a devenit ingerul neamului românesc.

Trăiască armata glorioasă! Trăiască România mare!

După potopul de aplauze și aclamări, generalul Moșoiu cu fața-scaldată în undele fericirii negrăite și cu fiori de sfînta emoțiune în glas răspunde grînd cum astfel:

Români!

Înfiorat de sfinte emoțiuni pășesc în Sibiu în centrul acesta românesc, unde s'a lucrat atît de mult și atît de însuflețit pentru înfăptuirea idealului sfînt și mare al unirii tuturor Românilor.

Vin stăpînit de nestrămătuată vointă de a desăvîși și înveșnică luptura mărețată a visului de veacuri.

Vin hotărât să desrobesc și să iau în stăpînire și cel mai mic sat locuit de suflet românesc. (Aplauze frenetice). Nu ne vom da în laturi dela nici un sacrificiu pe care îl va cere România Mare, ună și nedespărțită. Este pentru mine îndoit de plăcut și mi-e inima plină de negrăită fericire că mi-a hărăzit Domnul să viu eu aici, unde am luptat acum doi ani pentru idealul înalt ce ne robește sufletele. Au fost multe și dureroase jertfe, dar n'am descurajat, ceci am luptat pentru idei subline, cece ni-a asigurat recunoștința și admirația lumii întregi.

Astăzi călăuzii de aceleași porniri, de aceleași idealuri, venim întovărășii de admirația aceasta căștigată cu jertfe de sînge. Venim în numele drepturilor omenești, a drepturilor de veacuri, în numele civilizațiunii care poruncește ca frații de un sînge să fie uniți sub o singură stăpînire națională. (Apluse; trăiască generalul Moșoiu)

Vin dela București și Vă aduc salutul marelui nostru Rege Ferdinand, al Regelui tuturor Românilor, cu promisiunea că toate dorințele Voastre se vor împlini.

Trăiască marele nostru Rege Ferdinand!

Trăiască Maiestatea Sa Regina Maria!

Trăiască România mare!

Vorbele din urmă au fost acoperite de un adevărat potop de aplauze și aclamări aduse la adresa Casei Domnitore.

Fanfara Legiunii cîntă «Desteață-te Romănes, în sunetele căreia se face ieșirea în piața din fața garii unde viteazul general trece în revista

trupele românești, cari-l așteptau pline de însuflețire și într-o învinsă ireproșabilă.

Strada grii e pădure de oameni, cari toți îl aclamă cu frenetie de generalul Mosoiu. La poarta de triumf îl așteaptă Consiliul național județean, în frunte cu neobositul și inteluleptul prezident Andreiu Bârsan, primăria și consiliul sășesc.

Aici vorbește emoționant până la lacrimi d-l Andreiu Bârsan, care încearcă simțimentele divine, întâlnindu-se în viteazul general al biruinții noastre pe fostul său elev.

Și în răsobie oțelului general stăpânit de sentimentele cele mai dulci ce poate surprinde inima de fiu recunoscut în fata părintelui sufletesc, pe care după lungi ani de muncă și luptă îl regăsește tot izvor de însuflețire patriotică și intelpleciune stralucitoare îl răspunde cu adâncă demnitate agrăndu-l D-le Profesor.

Mai vorbește și ajutorul de primar Hochmeister străduind cu prea vădită intenție asupra caracterului sășesc al orasului (lipsa totală de steaguri românești pe casele sășesti). Îl se răspunde asigurând poporaiete străine ordine și liniște, ca să poată munci neconturbată și să se desvolte nestingherite. Dar se va parcede cu toată riguroasă față de aceia cari vor fi ispuși să lucreze în cu vorba, fie cu fața împotriva fapturilor și idealului nostru știut, pentru realizarea căruia am luptat de atâtea veacuri.

De aici având deoparte pe iubitul său profesor Bârsan, iar de alta pe ministrul de război Dr. Șt. C. Pop, își face intrarea în oraș. În frunte merge călărașii chișei ai Maierului Sibului. Stradale gem de oameni dornici de a vedea pe generalul Mosoiu pe care-l cunoaște și îl îndumnezește de acum doi ani întregă mărghine.

În casele românești din stradele ce străbătem se desprind aclamări și chiote de bucurie estaziată, cad plou de fiori asupra marelui și viteazului general.

Plata cea mare a orașului numai lume. Sânt satele românești în haine de sărbătoare, în frunte cu steagurile naționale sub falbărea cărora se află preoții în mijlocul pieții așteptând Consiliul Dirigent român, Consistorul, corporațiunile didactice, reuniunile române, autoritățile sășesti, elevii și elevele scoalelor noastre. Steaguri, dumbrăvă de steaguri.

La arătarea generalului Mosoiu în zarea pieții, coral profesorului T. Popovici intonează imnul regal.

Ajuns în fața Consiliului Dirigent Român, șeful justiției, Dr. A. Lazar, salută în numele Consiliului Dirigent pe marelui fiu al Ardealului prin o însuflețită vorbire. «Iată vin neonoții lui Ștefan cel Mare și ai lui Mhai Viteazul să dee fătură vespnică idealului de veacuri al sufletului românesc, care în orașul istoric, în Alba-Iulia, și-a luat avânt de vultur. Îl se răspunde cu vervă de orator, mulțumind pentru măgulatoarele omagii ce i se aduc și declarând că vine cu nestrămutată voință sășă pecețușcă pentru vecie actual marele dela Alba-Iulia. Vom purta grija sântă ca fiecare colț locuit de Români să fie al României Mari».

În momentul acesta președintele A. Bârsan conduce în fața generalului Mosoiu pe vrednica mamă a eroului sufletesc, marele poet Octavian Goga, căreia cu adâncă venerațiune îi sărută mâna vitejii conducători de oști.

Mai vorbește colonelul șef Fischer în numele gardei sășesti și un ofițer evreu cerând scut și ocrotire pe seama conștientului său. — Îl asigură de liberă dezvoltare și liberă profesare până ce vor fi elemente de ordine și nu vor

jiși asoirațiile neamului românesc. — Sântem doar pionierii frățețaiții, liberi și egalițiți.

O plăcută surprindere a pregătit Reuniunea femeilor române pentru marelui fiu al Ardealului. Copilița Veruca B-hătel apare în fața generalului și cu fiori în mâni, declamează o poezie de binevenut, o poezie de toată frumusețe, urzită în cele mai curate și nobile sentimente, izvorâte, după cum am obicuit, din delicatul și poeticul suflet al d-lui A. Bârsan, anume pentru acest prilej.

Oțelul în răsobie general, înduioșat până la lacrimi de acest gest de atențiune gingașă, sărută căpșorul de inger al copilei. — Coral meseriilor români cântă Deșteaptă-te Române.

În urmă generalul cu statul său major primește splendida defilare a trupelor românești, conduse de bravul maior V. Dimitriu.

Trupele române de călărași, vânători și artilerie, sânt aclamate de strigătele frenetice ale publicului adunat în străzile pe unde treceau. Soldații sânt beți bine făcuți și de o serositate impunătoare. Și se par, când îi vezi defilând, că-s coborâți de pe mareașă columnă a lui Traian din orașul etern.

Toate satele din împrejurime au fost bine reprezentate la serbarea primirii fratilor nostri eroici. Numeroși țărani, femei și bărbați, purtând tricourilor și câte o tablă cu numele comunei de unde veneau, binecuvântau măretul act național. Am citit numele unităților comune: Rășinari, Ocna, Gurarâului, Orlat, Veștem, Hanba, Slimnic, Rusciori și Sadu.

Din piața, înalții oașpeți, sânt conduși la hotelul Bulevard, unde îi așteaptă un copios dineu dat de șeful apărării și siguranței publice.

În cursul mesei, distincul nostru bărbat de stat Dr. Șt. C. Pop ridică paharul în sănătatea marelui și viteazului Rege al tuturor Românilor Ferdinand I. Îl răspunde generalul Mosoiu închinând în sănătatea curajosului apărător al neamului românesc din aceste părți. Vorbește în urmă frumos printru lacrimile fericirii nevisate, venerabilul profesor A. Bârsan închinând în sănătatea fostului său elev, asțiiz izbăvitor al Ardealului, general Mosoiu.

În vremea aceasta lumea extaziată de fericire joacă în piața din fata casarmei și în piața cea mare hora românească, hora unirii tuturor Românilor.

Pe când scriem acest raport călărașii măierii și Reuniunea meseriilor parcug străzile Schevis, unde cântă Deșteaptă-te Române în fața locuții venerabilei matroane Dr. E. Ratiu, strada Șigona, piața mare, str. Cinsidiei până la Bulevard, unde în fața restaurantului, unde se afla statul maior cu generalul Mosoiu, a cântat «Imnul Regal» și alte căntece naționale.

În ziua aceasta nu zăream în Sibiu nostru, — de alt fel morocoșii în felul său, — decât fețe vioașe și surâs de fericire. Abia ici colo se strecură grăbită câte-o mutră acră de «natrioțlor», cu șoptit jalnic că «Erdly elveszett» (Ardealul am pierdut), la care vorbitori auvesat satisfăcut un leac de alături: «Für immer, mein Lieber!» (Pe vecie iubite!).

De aur să fie vorbele, preacinstite concetățene șai maghiari, cari începeți a ști prețul în sfârșit pe cei ce de aici înainte sânt și cu numele, și cu faptul stăpâni în țara lor, — cum cere adevărul și dreptatea.

Agentei plătiți

Frați Români!

Prin adunarea măreșă dela Alba-Iulia visul de unire, scaldat în lacrimi de sânge, s'a împlinit.

Națiunea română din Ardeal. Bănat și țara ungurească a ajuns în sfârșit după veacuri de robie să se vadă stăpână pe drepturile ei naționale și în urmare să-și poată hotări singură soarta: cărmuindu-se de sine, prin sine.

În puterea acestui drept națiunea română a hotărât singură, liberă, neinflunțată de nimeni, că nu mai vrea dominațiunea străină și vrea să dispună singură de viitorul ei. Și a exprimat apoi pe câmpia lui Horia cuvântul definitiv, că vrea unirea tuturor românilor într'un singur stat național. Această hotărâre nu este putere pânămătească să o poată schimba, dacă noi cei, cari formăm națiunea română din fostul stat austro-ungar ne vom cunoaște datorița și toți ca unul vom lucra, ca să ieșim din acest timp de trecere întârziți și organizați, pentruca astfel problema românească să iașă învingătoare la masa verde a tratativelor de pace generală.

Frați Români! Până atunci fiți cu ochii în patru! Ocărmiurea unguirească văzând că a pierdut războiul cu arma, să încearcă a ne invenina sufețele. Agenții plătiți, cu arginții lui Iuda în buzunar, au pornit pe satele noastre și îmbracăți în haine proești și țărănești încearcă în dulcea noastră limbă să vă amăgească cu fel și fel de făgădueli, îndemnându-vă să țineți adunări în care să protestați împotriva marei hotărâri dela Alba Iulia, făgăduind că după război în țara ungurească nu vor mai fi dări, nici cătăneș, până când pe de altă parte înțuși ministrul unguresc a spus, că «în Ungaria dările vor fi așa de mari după război, precum nu mai este pildă în istoria omenirii», ceeace însemnează că tu, țărane român, vei fi silit să-ți vinzi jumătate moșia, ca să se poată plăti cheltuielile războiului blăstămat, care totdeauna cei bătuți le plătesc. Ear România, cu care ne unim, a fost învingătoare.

Toți acești oameni plătiți și mai îndeamnă să împărții averile altuia, și să nu ascultați de conducătorii voștri, căci ei știu bine, că: «Bate-voi păstorul, și nu se risipi turma sa», va îndeamnă apoi să jfuiți și să furați, ca la masa verde unde vor fi adunate toate popoarele lumii, ca să pună pace, să poată dovedi, că românul nu e vrednic de libertate, nici de drepturi și că nu se poate stăpâni decât cu baioneta jandarmului.

Ei spun, că nu mai sânt legi în țară și nu trebuie să ascultați de nimeni. vrând astfel să pună bețe în roate tuturor năzuințelor poporului nostru spre bine și libertate, ca să ne poată ținea și mai departe în robia și în întunerecul de până acum, să ne poată despoia și batjocori după cum le place.

Fraților! Cum vă puteți închipui ceva fără de cap, fără de conducere? Oare în casa fiecăru om nu e un cap conducător? Și de acesta trebuie să asculte toată familia și toate slugile. Apoi un stat e în stare să trăiască fără de a avea oameni, cari îl cărmușes? Dar apoi o țară? Dar să nu vorbim de oameni, ci să ne uităm numai la un coș de albine și apoi de aici să luăm pildă. Dacă moare matca (regina), oare nu se prăpădește coșul întreg de albine cu trântori cu tot?

Toate acestea le știu prea bine ceice va îndeamnă cu gânduri deosebite la faptele mișeștești.

Pe acești profeți mincinoși alungați de pe la casele voastre și nu va lăsați duși în ispită; arătați pe toți necunoscuții, cari se apropie de voi cu vorbe lingușitoare la cel mai de aproape sfat național, care va lua măsurile contra acestor păcătoși.

Ascultați numai de glasul străngelui vostru, de conducătorii voștri preoți și învățători, pe cari îi cunoașteți, căci statul străinului numai biie stăpâni în țara voastră românească, cu frați și neamurile voastre căci, din potrivă, o să fiți și pe mai departe slugi în țară străină la neamuri străine.

Dela senatul național român din Cluj.

Franta și România

Citim în jurnalul parisian «Le Temps» des gens de lettres» în ședința ei din 3 Dec. a adus în mod cordial și mișcător un omagiu delicat la adresa României, aliate și amică cu Franța.

În această ședință au luat parte ca oașpeți domnul Take Ionescu, fost ministru de instrucțiune publică și de artele frumoase, orator și scriitor, politician vechi și cu privire clară, șampion în dreptul internațional, domnișoara Elena Văcărescu, «mijlocitoarea între scriitorii Franței și ai României», poetul și dramaturgul Octavian Goga, interpretorul Transilvaniei asprite, domnul Ioan Florescu, vice-președintele camerei deputaților în România, renumitul chirurg și rectorul universității din București Toma Ionescu, domnul Pavel Bratașanu, domnul Many, profesor la școala de poduri și șosele în București, domnul Ioan Lahovary, fiul ministrului de afaceri externe al d-lui Alexandru Lahovary.

Cu vinete însuflețite i-a salutată președintele societății domnul George Recente pe acești soldați ai civilizații latine pe pragul orientului, cari au priceput bine că speranțele lor se pot realiza numai împreună cu cele ale Franței și că recunoașterea drepturilor României nu s'au putut produce decât prin triumful total al drepturilor popoarelor asprite. D. Leconte sfârșește orațiunea sa recitând: «Oda rasei latine», de Frederic Mistral. Intre oașpeții Români a vorbit și dl Octavian Goga, poetul Transilvaniei martire. Intre altele și-a exprimat în cuvinte foarte mișcătoare legătura cu Franța. «În București zice poetul, privsem soarta lumii prin ferestele sparte ale catedralei din Reims». Domnișoara Elena Văcărescu exprimă salutul femeilor Rodane.

Acestă cordială și mișcătoare convenire, termină articolul din «Le Temps», va întârzi încă mai mult legăturile între România și Franța.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani nevătărnici și a văduvei preotului Ioan Ombriș, fost paroh al Cristului și membru al sfatului național român din Turda, au contribuit:

- Romulus Perian, paroh în Mircovăț . . . . . 25 cor.
- Colecta din protop. Agnita „ „
- Mirișoara Todoran, Cet. „

de bălă . . . . . 10 „

Total: 60 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacțiia ziarului nostru.

† Octavian Petrovici

Cluj, 19 Decembrie 1918.

In senatul national roman din Cluj. In sala mare, eram adunati cu toții la o dină deza obişnuită... Cu ce căt zeli și truda s-a muncit în Clujul nostru...

Deodată ni se suspendă deșina. De pe strada se aud urlete... le recunoaștem... Sânt urletele oamenilor lipsiți de suflet...

Și repetăm cu toții: luptă! Se luptă în jos românii cu scuii. Și noi, adunși în sala de consiliu, desarmați...

Afară se dezbăta, în curtea noastră doar câteva garzi rromani... Și deodată se liniștește strada.

Scuii cu fugii. Pe stradă însă ni a rămas un mort... Și este al nostru, un copil cu ochii visători, o viață fragedă ca o fragă.

Și a intru în curtea noastră... Se apriceau felinarele și cete de oameni treceau pe lângă cadavru și doar fetițele de școala îl compătimeau numai...

Și tu Octaviane nu vei vedea niciodată pe frații tăi venind dela Turda noastră...

— Dă-mi o țigaretă! Și i-am dat și o fumat-o.

— Ce scrii, Emile iubite? — Și o lacrimă îi răspunde: — Necrologul tău l' scriu.

Octavian Petrovici... a fost iu de preot și student la liceu... I-au omorât ungrii.

Emil Isac.

Aviz

Se aduce la cunoștința elevilor seminarialii din ambele secțiuni, că conform deciziei Praeven. Consistor arhiedicezan, lecțiile interupte se vor continua la 8/21 Ianuarie 1919.

Se observă totodată, că deoarece între împrejurările dte celor mai mulți elevi li sau instrăinat hainele din duapuri și dormitori, să vină provăzută cu albituri și haine de pat.

Sibiu, 12/25 Decembrie 1918.

Direcțiunea.

Dorobanții în Cluj

Trupele române au ocupat Luni Clujul. Nu s'a produs, cu acest prilej, nici un incident.

Congresul inginerilor români

(Urmas)

Președintele I. F. Negruțiu, mulțumind vorbitorilor propune, iar congresul hotărăște ca vorbe e acestea să se tipărească în ualele congresului.

Inginerul V. Vlad arată pe larg situația actuală a tehnicienilor tehnice și a marilor probleme în viitor, pe când inginerul A. Suceu desvosiă tema rolul inginerului în viața statului.

Congresul se constituie în 9 secții de specialitate: pentru a studia chestiunile și a face propuneri de muncă pentru viitor; hotărășile luate pe temeiul lucrurilor secțiilor sunt următoarele:

- 1. S'au creat Consilii Unali Dirigint instaliți asupra unu birou tehnic superior... 2. S'au propus înființarea de cursuri pentru complinirea aprof. oficianii de naționalitate străină... 3. Fiecare secție a elarab un plan de servicii... 4. Secția de cai ferate a arlat pe unde e necesar să se construiască căi ferate noi... 5. Transferarea oficianilor tehnici de pe teritoriu străin... 6. În afacerile de poșta, telegraf, căi ferate să se ajungă în timpul cel mai scurt la unificarea cu organizația întregii Românie... 7. Să se exploateze cât mai grabnic forțele hidroelectrice, cari vor forma monopol de stat... 8. În urma abundenței și efinității de energie electrică se pot edifica centrale, trenurilor, a tuturor fabricilor...

21. Luarea sub monopol a fierului și manganului încă e necondiționat de lipsă, deoarece cantitățile cunoscute ne dau piața numai pe 120 ani. Tot astfel și aluminului va trebui să forneze monopolul statului.

- 22. Exploatarea metalelor nobile se face prin participarea capitalului. 23. Se cere transformarea Școalei de Poduri și Șosele din București în o politehnică cu toate ramurile și anume cea de silvanistică, montanistică, chemie, arhitectură, electrotehnică și inginerie... 24. Se înființează «Reuniunea Tehnicilor Români» cu sediul în Sibiu... Membrii al «Biroului tehnic superior» instituit la propunerea șefului resortului comunicației au fost aleși de Congres: La căi ferate: L. Bohățel, suplent L. Marinescu; silvanistică: M. Iftu, suplent Baiu Andreea; montanistică: V. Lazar, suplent Ioan Andreea; mehanică: C. Mesaroșiu, suplent Silviu Cristea; ape: R. Oprea, suplent Stan Viadrighin; poșta și telegraf: Aug. Maior, suplent Dr. Victor Pocol; parcelări: A. Stoa, suplent Laurian Giurgiu; statistica: I. F. Negruțiu. Membri ordinari al Comitetului dirigit de Congres au fost aleși cu mandat pe un an: d-nii Ioan F. Negruțiu, Mihail Iftu, Rudolf Român din Cluj, stăns Victor Tordășianu și I. Victor Vlad; membri suplici d-nii L. Bohățel, Olteanu, Zeicu și Gorun, iar secretar I. Victor Vlad.

Știrile zilei

† Octavian Petrovici. Consiliul național din Cluj anunță cu intristare trecerea la cele eterne a tânărului valoros Octavian Petrovici, student la liceu. Unul din glanțele dușmane, s'afinte asupra clădirii Senatului Național Român din Cluj, stăns o viață plăpândă a facut din copilul fraged un martir al cauzei românești. Toată suflarea românească aderează cu durerea cel ce pierd o speranță viitoare în persoana modestului student, care dela întâlțele zilele m'forma Senatului Național Român din Cluj, stăns cu râvnă și entuziasm cu soții săi mai bătrâni. Informătoarea se va face cu onori militare la 21 Decembrie n. la 2 ore p. m. după ritual bisericii ortodoxe române, din capela mortuară a spitalului. În acest amintirea lui și rămăieșurii nobile în cartea neamului Cluj, la 20 Decembrie n. 1918.

Consiliul Național din Cluj.

Dint' un ziar francez. În ziarul parisian Le Petit Journal citim următoarele: Di Clemenceau, întors dela Londra zilele acestea, a declarat, a fost întirmpat cu o grupă de infirmieri dela Crucea Roșie. Una dintre ele, doăra Caoran isesind din grup ia oferit un buchet de roze zicând: «Este stea vi delăm, pentru că ni-ai redat Alsatia și Lorena.» Și doăra, după aceasta, s'arind spre domnul prezident al consiliului și sărută amândoi obrășii. Clemenceau a luat florile a mulțumii tineri domnișoare și i-a răspuns, că regretă a nu putea reda zilnic câte o Alsatie și Lorena, când li se aduc omagii atât de amabile. Mulțimea adunată la gră a acclamat via pe di Clemenceau.

Acelaz ziar scrie despre unirea Ardealului cu România următoarele: Comitetul național român din Transilvania, Bă naț, Crisana și Maramureș a proclamat unirea provinciilor române cu regatul României, Drapeful român falțate pe toate edificiile publice, entuziasmul nu se poate descrie. Oamenii plâng și se îmbrășează în străzi. Vecl. Icel. coloni sășești transilvănene, care în cursul veacurilor au Indurat suferințele alături romanilor, iau parte din toată inima la ziua de bucurie.

Aviz. Consiliul dirigit, resortul ar-matei și siguranței publice cauză 2 (de litografiat). R'spectiv și se anunte în strada Schewis Nr. 6 la biroul central.

La Londra și în Italia! Joi în 26 Decembrie n. după amiază șosește Președintele Wilson la Londra unde va sta până la ultima zi d'n Decembrie, în Ianuarie 1919 Președintele va vizita Italia.

Adunare ungrăvesc. Duminică s'au întrunit, fără să li se pună piedeci, câteva sute de oameni la Cluj pentru a se pronunța cu raport la «integrare» și «unitate». Ci că ar fi fost de față aproape 70 mi de ungrii, ba și câteva armee, svabi, sași și socialiști români(!). Cu toate acestea, afară de profesorul (!) Apathy și Vincze, nu se pomenesc nici un nume.

Ministru. În locul ministrului maghiar de culte și instrucție publică Martin Lovász, care s'a retras, este vorba să fie numit Apdthy dela Cluj. Apathy ministru al școlilor dincolo de «linia demarcațională» și numai acolo, va primi un teren de lucrare mai potrivit, decât a avut până acum.

Aviz. În săptămâna aceasta, adecă din 22 până în 28 Dec. n. se face serviciu de noaptea în farmacia Carol Miller-la «Voluntar noaptea» în Sibiu, Piața-mare »Nr. 10, în palatul Brukenthal.

La darurile de Grațiu ce se vor împărți între săracii Reuniunii meseriașilor sibiieni, au binevoit a dăvi:

- Dr. Vas. Dan de Apșa, adv. Cor. 10.— 2. Măestru patent, Emil Vințuluș, prețelii împlinirii unui an dela moartea fiicei sale Emilia " 20.— 3. Ioan Suceu, măiestru cismar și soția sa Elisaveta " 200.— 4. Iuliu Crețu " 10.— 5. Ioan Faneț, notu penz. în memoria învâțătorului ? Nic. Săcerea (Tălmeacă) " 5.— 6. Locot. Marcel Jurca " 30.— 7. Firma comercială I. B. Mischelbacher " 10.— 8. Cete Ucenic, măiestru cismar " 100.—

Suma Cor. 385.—

Mulțumind pentru priinos, se roagă pentru daruri: Vic. Tordășianu, prezident.

Aviz. Secția propagandei naționale s'a îngrijit să apară în curând Colecția de cantece naționale. Publicațiunea se face în broșuri separate.

- 1. Cantece naționale pentru 2 voci (școlari) " Prețul C. 12 2. Cantece naționale pentru cor de bărbai " " 10 3. Cantece naționale pentru cor mixt " " 12 4. Chetuiulua cu poșta e subînțeleasă în preț. Broșurile sânt în lucrare și apar în termen de 2—3 săptămâni. Fiecare comunită română să grăbească ale comanda, trimițând prețul pe adresa: Dr. Ioan Suceu, Sibiu strada Cisnădiei Nr. 4 etaj I. Nr. 46. Venitul curat al acestei întreprinderi este menit pentru augmentarea «Fondului pentru propaganda românească». Sibiu, 18 Dec. 1918. Secția Propagandei Naționale.

NB. Organele de publicitate naționale sânt rugate a publica acest aviz.

Teatre în Sibiu

- Cinematograf Oragului. Piața Hermann. Directorat: D-na M. Scholless. Miercuri și Joi Jocheul morții, dramă senzatională din viața artiștilor, în 5 acte. Vineri și Sămbătă: Omul electric, dramă detectivă în 5 acte. Duminică și Lună: Familia blestemată, mare dramă în 5 acte. În fiecare seară se dau frumoase suplimente.

Zilnic cete mai interesante programe. Inceptual la 6 1/2 ore seara. Cinematograf Apollo. Strada Schewis. Directorat: Dna Emil Toth. Miercuri: Calea norocului dramă în 3 acte. Joi: Mister etern, dramă în 4 acte. Inceptual la: 7 ore seara.

La librăria arhiedicezană se află de vânzare două steguri teicrolor național român.

Concurs

Pentru înțelegerea postului de învățător la școala confesională gr. or. rom. din Calbor, protopresbiteratul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 15 zile...

- 1. Salar fundamental în sumă de 1200 cor. și grațiatului prescrie până la 400 cor. ce se vor achita din casa bisericii. 2. Locuință corânzătoare...

Concurenții au să subțerne cere-riile concursuale la termenul publicat oficial...

Făgăraș, în 25 Noiembrie 1918.

Oficiul protopresbiterial în conțelegerea cu comitetul parohial din Calbor.

Nr. 1022 918 Nicolae Borzea, protopop. Nr. 1174,918 prim. com. (307) 2-3

Publicațiune

Crâjma comunală a comunei Sebeșul-de-jos de sub Nr. casei 14-a, constățoare din 4 odăi cu piniță...

Sebeșul-de-jos, la 17 Decemvrie 1918.

Primăria comunală.

N. O. 2097/1918 (309) 2-2

Anunț de licitare

Joi, în 2 Ianuarie n. 1919, înainte de amezai la 9 ore, se ține la saunul orfanal orășeneș (Strada Măcelarilor 4, et. I, ușa 8) licitarea casei Steigerich din strada Urezutui Nr. 15...

Sibiu, 19 Decemvrie 1918.

Scaunul orfanal orășeneș.

Cancelarie advocațială

Fac cunoscut, cumcă reîntors de pe câmpul de luptă am deschis iarăși cancelaria advocațială în Str. Schewis Nr. 5.

Dr. Victor Muntean advocat.

(306) 2-3

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omii și euvântări bisericoești de Dr. Ioan Broșu. Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

Se caută

Pentru popota oficerilor (menage) dela resortul șefului armatei și siguranței publice, pe lângă condițiuni favorabile camereiere (kelnerite)...

in editura «Librării arhidiecezane» din Sibiu— Nagyszeben a apărat și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde Faptele și epistolele Sfinților Apostoli. Tipărit în zilele Preaînălțatului împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preaînălțatului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania...

Prețul unui exemplar: Legătură simplă K 15,- plus porto postal K 3— Legătură imitație de piele K 20,- plus porto postal K 3—

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu— : : Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906) de Dr. Ilarion Pușcariu, Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu. Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetă la congresul învățăto- : rilor gr-or. români din Bilharia : de Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu— Nagyszeben se află de vânzare :

Seminte din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc. Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an...

Tomul II: de peste an, precum și la casuale bisericești. Cuvântări bisericești la înmormântări, Tomul III: de alte festivități funebrale, Adams de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale. de ficare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

Prețul: plus porto postal 3 Coroane.

A apărut și se găsește de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben:

Calendarul arhidiecezan pe anul 1919

și cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Nu scapi de ce îți scris. Versuri de astăzi: Scrișoara din Italia. De trei zile. Mort. Depart. De-acasă. Ce mai e pe-acasă? Cătănești. Vorba românilor, zicători din popor. Cum să cîim? Din scrierile celor dispăruți: Rugămintea din urmă. Mama rănilor. Bunica. «Fărța-țarț». Eroi nu mor! Sublocotenentul Nicolae Brote. Medicul Dr. Nicolae Aron. Sorin Barcianu. Snaove și istorioare: Faraonul bucatar. Fata de om bogat și bobul de mazer. Împărat și dervis. Un cărciumar de altădată. Cu musca pe căciuli. Primejdiosă treabă. Slobza de noapte. Pentru economi: Să învățăm dela străini: Clădirea grajdurilor. Ogrăji de gătit. Pallagăle (paradaise). Cum se păstrează cartofii. Culeșul de poame. Poamele vermorenoase. Fel de fel: Vremea d'apoi. Băile de soare. Ofica sau tuberculoza. Bani răsândesc boale. Obeice rău. Ingrjirea nervilor. Despre luntaci. Călătoriile pe jos. Alcoolul și răsboul. Apăsăt de grija milioanei. Cătră mame. Copilul nu trebuie legănat. Turul despărțenței. «Sîrut mână». Oțet bun de casă. Păstrarea merelor. Puncule casătoriei. Sădză.

Calendarul arhidiecezan pe 1919 este împodobit și cu patru ilustrații: George Coșbuc, Sublocotenentul Nicolae Brote, Dr. Nicolae Aron și Sorin Barcianu. — In celelate părți ale Calendarului sunt: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii, Casele domnițoare, tarifele nouă de poștă și de timbre, însemnarea țărgrurilor, aranjate după alfabet și luni. Extras din catalogul librării arhidiecezane despre depozitul de cărți bisericești, școlare, regulament, blanchete și icoane.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu «Sematismul» bisericii ort. rom. din Ungaria și Transilvania, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiteriale, parohiale, catehești și învățători, și o altă ediție, populară, fără sematism.

Sematismul se vinde și în broșură separată, o 1 cor., plus portpostal 20 fil. Afat librărilor, cet și particularilor, pentru desfacere peste 10 exempl. se dă rabat.

Prețul: { Ediția cu Sematism 4 Coroane plus portpostal 20 filer. « fără » 2 Cor. 50 fil., » 20 : : : : Gu trimiteret recomandată portpostal 40 filer. : : :

Recuise de scris se pot procura Librăria arhidiecezană

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, colorare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignire, iut aceiaș și în dos, foile aurițe, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 300 eor.

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurițe, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 250 eor.

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurițe, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 200 eor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți împrimați evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurițe cu cutie de păstrat 80 eor.

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce împinată foile colorate galben, 50 eor.

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

A spărut

In editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege Francis Ioșif I, sub ingrijirea și binecuvântarea înalt Preaînălțatului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gre-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordului Francis Ioșif casa I și al coronei de fer casa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legat frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfința cruce, cu 20 eor, scupindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 eor. Revanzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.